

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024.

«Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ - ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

*Προεόρτια του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.
Αρτέμονος ιερομάρτυρος, επισκόπου Σεβευκείας
της Πισιδίας.*

έτος 17^ο Τεύχος 712

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

ΚΥΡΙΑΚΗ Α' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Ορθοδοξίας)

Ευαγγελική περικοπή (Ιωάν.1,44-52) - Υπό Δημητρίου Φαραστέλη-θεολόγου

«Και είπεν αυτώ Ναθαναήλ, εκ Ναζαρέτ δύναται τι αγαθόν είναι; Και λέγει αυτώ Φίλιππος, έρχου και ίδε» (Ιωάν1,47).

Ποια είναι η ωραιότερη εικόνα του Ιησού Χριστού; Κάποια παράδοση λέγει, ότι σε κάποιο μαντήλι αποτυπώθηκε η μορφή του Κυρίου. Είναι πάντως γεγονός, ότι σε κάποιο χώρο αποτυπώθηκε η εικόνα του Χριστού. Και ο χώρος αυτός είναι η Ορθοδοξία. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι η Κυριακή της Ορθοδοξίας έχει συνδεθεί με τις εικόνες, συγκεκριμένα με την αναστήλωση των αγίων εικόνων. Είναι γνωστό πως οι εικονομάχοι διαστρέβλωναν την αλήθεια. Όποιος αρνείται την εικόνα αρνείται τη σάρκωση του Χριστού. Η σάρκωση έκανε το Χριστό, που ήταν ως Θεός Λόγος: **« ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΤΟΥ ΑΟΡΑΤΟΥ »** (Κολασ. 1,15), εικόνα του ανθρώπου, του τέλειου ανθρώπου. Οι άγιοι Πατέρες πολέμησαν σθεναρά την εικονομαχία, έτσι ήλθε η ευλογημένη ημέρα, που οι εξόριστοι επιστρέφουν στη θέση τους. Αυτό το γεγονός γιορτάζουμε τη Α' Κυριακή των Νηστειών, γνωστή και σαν Κυριακή της Ορθοδοξίας. Γιορτάζει η ορθοδοξία, που είναι η πιστή εικόνα του Χριστού. Η

Ορθοδοξία είναι το εικονοστάσι των αγίων μας. Δεν υπάρχει Ορθοδοξία χωρίς εικόνες.

Την Α΄ Κυριακή των Νηστειών γιορτάζει η Ορθοδοξία, η Εκκλησία μας, το σπίτι μας, η μητέρα μας, η παράδοσή μας. Γιορτάζει ουρανός και γη, αφού στην Εκκλησία ανήκουν και ο ουρανός, η θριαμβεύουσα και η γη, η στρατευομένη παράταξη του Κυρίου. Η Ορθοδοξία είναι η μία Εκκλησία. Και είναι Εκκλησία, γιατί αυτή έχει την Αποστολική παράδοση. Μια χρυσή αλυσίδα μάς συνδέει απ' ευθείας με τους Αποστόλους. Εκείνο που οι Απόστολοι από τον Κύριο παρέλαβαν, αυτό κι εμείς πιστεύουμε. Επειδή η αποστολικότητα είναι γνώρισμα της γνησιότητας της Ορθοδοξίας, γι' αυτό οι πατέρες ώρισαν την Κυριακή της Ορθοδοξίας να διαβάζεται η Ευαγγελική περικοπή με την κλήση των πρώτων Αποστόλων.

Ας δούμε τώρα πώς σχηματίστηκε η Αποστολική ομάδα του Χριστού, που αποτέλεσε τη ζύμη της Αποστολικής Εκκλησίας. Τι είναι εκείνο που προσέλκυσε τους πρώτους Αποστόλους κοντά στο Χριστό; Δυο προσταγές. Τη μία την απευθύνει ο Χριστός στους μαθητές. Την άλλη οι μαθητές σε άλλους ανθρώπους. Ο Χριστός καλεί τους Αποστόλους και οι Απόστολοι καλούν τους ανθρώπους. Η πρώτη προσταγή του Χριστού ήταν: **«Ακολουθεί μοι»** (Ιωάν1,44). Αυτές τις δύο μόνο λέξεις λέγει στο Φίλιππο. Αμέσως ο Φίλιππος άφησε τα πάντα και Τον ακολούθησε. Και ο Φίλιππος με τη σειρά του γίνεται μετασχηματιστής. Μεταδίδει το φως στο φίλο του Ναθαναήλ. Πώς; Κι εδώ με δύο λέξεις: **« Έρχου και ίδε»** (Ιωάν.1,47). Έλα να δεις ! Χρειάζονται περισσότερα λόγια; Η προσέλευση ψυχών είναι πρόβλημα αγάπης. Αν αγαπάς το φίλο σου, όπως ο Φίλιππος το Ναθαναήλ, το πρώτο που θα του δώσεις είναι ο Χριστός. Την πρώτη χαρά που θα μεταδώσεις, είναι η ανακάλυψη και η αποκάλυψη του του Χριστού: **«Ευρίσκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ και λέγει αυτώ, ευρήκαμεν Ιησούν τον υιόν του Ιωσήφ τον από Ναζαρέτ»** (Ιωάν.1,46). Η χαρά δεν κρύβεται, μεταδίδεται. Χαρά που δεν έχει μήνυμα του Χριστού, δεν είναι χαρά.

Ας σταθούμε στις δύο λέξεις του Φιλίππου στο Ναθαναήλ: **«Έρχου και ίδε»** (1,47). Έλα να δεις! Ο Φίλιππος έμεινε έκθαμβος από το Χριστό, γι' αυτό και προσκαλεί να απολαύσει το θέαμα και το φίλο του. Η επικοινωνιακά άνεση και ταύτιση του Φιλίππου και του Ναθαναήλ έχει περάσει στην καθημερινότητά μας, με την παροιμία «βρήκε ο Φίλιππος το Ναθαναήλ», Όταν θέλουμε να προσδιορίσουμε ότι κάτι ταιριάζει με κάτι άλλο. Έλα λοιπόν, να δεις! Ποιον; Εκείνον, που είναι θέαμα. Ο Χριστός έκανε θεατό το αθέατο. Αθέατος ο Θεός «

Θεόν ουδείς εώρακε πώποτε» (Ιωάν.1,18). Ποιος είδε το Θεό; Ποιος μπορεί να δει το Θεό; Ο αθέατος Θεός έγινε θεατός στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Πολλοί όμως είναι εκείνοι, που ισχυρίζονται ότι είναι άθεοι και μάλιστα λένε: «Αφού δε βλέπω το Θεό με τα μάτια μου, άρα δεν υπάρχει Θεός»! Μα ο Θεός υποχρεωτικά υπάρχει, διότι είναι η αθέατη πλευρά της ζωής. Στο πρόσωπο του Χριστού βλέπουμε το Θεό, γιατί ο Χριστός είναι Θεός και άνθρωπος, θεάνθρωπος.

Έλα να δεις! Να δεις Εκείνον, που είναι το ωραιότερο θέαμα. Ο Χριστός είναι το αριστούργημα της αγάπης του Θεού, αριστούργημα χωρίς καμιά ατέλεια. Είναι αναμάρτητος. Είναι ο μόνος που μπορεί να απευθύνει το ερώτημα: **« Τις εξ υμών ελέγχει με περί αμαρτίας; Ει δε αλήθειαν λέγω, διατί υμείς ου πιστευετέ μοι;»** (Ιωάν.8.46). Έλα να δεις! Να δεις Εκείνον που είναι παντεπόπτης, που τα βλέπει όλα. Έλα να δεις! Εκείνον που είναι καρδιογνώστης. Ο Φίλιππος καλεί το Ναθαναήλ να δει Εκείνον, που ήδη τον είχε δει **«Προ τον Φίλιππον φωνήσαι, όντα από την συκήν είδον σε»** (Ιωάν.1,49). Όλα τα βλέπει κι αυτά που κρυφά κάνουμε και αυτά, που χωρίς φύλλο συκής, αδιάντροπα πράττουν πολλοί. Έλα να δεις! Αρκεί να είσαι άδολος. Η συνάντηση Ναθαναήλ - Χριστού γίνεται τραγικά μεγαλειώδης, όταν ο Χριστός του δίδει διαπιστευτήρια ποιότητας εσωτερικής: **« Αληθώς, Ισραηλίτης, εν ώ δόλος ουκ έστι»** (Ιωάν.1,48). Να ένα πραγματικό παιδί του Θεού, στο οποίο δεν υπάρχει δολιότητα. Ο Ναθαναήλ απαντά ότι δε φαίνονται απ' έξω κάτι τέτοια και άρα: **«Λέγει αυτώ Ναθαναήλ, πόθεν με γινώσκεις;»** (Ιωάν.1,49). Και ο Κύριος ανταπαντά ότι: **« απεκρίθη Ιησούς και είπεν αυτώ, προ σε Φίλιππον φωνήσαι, όντα υπό την συκήν είδον σε»** (Ιωάν.1,49). Και τότε εκείνος αναγνωρίζει το μεγαλείο και τη θεότητα του Χριστού. Στη συνέχεια ο Χριστός λέγει: **« Ότι είπον σοι, ειδόν σε υποκάτω της συκής πιστεύεις; Μείζων τούτων όψει»** (Ιωάν.1,51).

Τρία, αγαπητοί μου, θέματα φέρνει στο προσκήνιο αυτό το γεγονός α) Πίστη είναι η παραδοχή ακατανόητων πραγμάτων ή η εμπιστοσύνη της αποδοχής αγαπημένου προσώπου; β) Πού συναντάει κάποιος το Χριστό; γ) Τι προϋποθέσεις απαιτεί αυτή η συνάντηση;

Α) Πίστη είναι μια ανθρώπινη εμπειρία, είναι η εμπιστοσύνη. Ζούμε από την εμπιστοσύνη. Παίρνουμε και δίνουμε εμπιστοσύνη. Πίστη δεν είναι να δεχτώ ότι γίνονται πράγματα χωρίς λογική νομοτέλεια, πίστη, λοιπόν, δεν είναι παραδοχή ακατανόητων πραγμάτων και εξωφυσικών γεγονότων. Είναι αποδοχή της αγάπης Αυτού που έφτιαξε τη νομοτέλεια των φυσικών νόμων,

από αγάπη. Τελικά και με την ομορφιά της φυσικής νομοτέλειας οδηγούμαστε στην παραδοχή και αποδοχή ενός αγαπημένου προσώπου Δημιουργού, στον οποίο κι εμείς όπως ο Ναθαναήλ πρέπει να πούμε: « **Ραββί, συ ει ο υιός του Θεού, συ ει ο βασιλεύς του Ισραήλ**» (Ιωάν.1,50).

Β) Πού βρίσκει κανείς το Χριστό, που κατά πρόθεση Τον πιστεύεις, τον αγαπάς και θέλεις να Τον συναντήσεις; Ο Φίλιππος προέτρεψε τον Ναθαναήλ να έρθει να δει το Χριστό. Σήμερα μια τέτοια προτροπή έχει άραγε κάποια βάση; Μπορεί να απαντήσει κάποιος σήμερινός χριστιανός; Μπορεί βεβαίως να τον καλέσει εκεί που ο ίδιος ήδη είναι και έχει χορτάσει προσωπικά από τη συνάντηση! Η Εκκλησία υπάρχει για να μεταδίδεται η πίστη και να βιώνεται από κοινού. Για τους Χριστιανούς η Εκκλησία του είναι η γλώσσα με την οποία μπορεί να μοιραστεί και να βιωθεί από κοινού η πίστη προς το Θεό, τον Ιησού Χριστό. Η Εκκλησία, λοιπόν, είναι ο τόπος όπου ο Θεός μάς δίνει ραντεβού να Τον συναντήσουμε. Η Εκκλησία είναι δώρο Θεού.

Γ) Ας δούμε τώρα τις προϋποθέσεις, που απαιτεί αυτή η συνάντηση. Ο Χριστός αποκαλεί αληθινό παιδί του Θεού τον Ναθαναήλ, γιατί δεν υπάρχει μέσα του δολιότητα. Η έλλειψη δολιότητας, όχι απλώς στα κίνητρα, αλλά και στους λόγους των προσωπικών ενεργειών ενός ανθρώπου, είναι απαραίτητη προϋπόθεση για να έχει μια πραγματική συνάντηση μέσα στην Εκκλησία με το Χριστό. Αυτή η αρετή του Ναθαναήλ, η έλλειψη δολιότητας και κατ' επέκταση η αγάπη της αλήθειας, είναι προϋπόθεση για την συνάντηση με το Χριστό. Το Χριστό τον συναντάμε στην Εκκλησία. Η Εκκλησία αποτελείται απ' όλους εκείνους που θέλουν να ζουν με το Χριστό και προσπαθούν να Του δώσουν την πρώτη θέση στη ζωή τους. Αυτό δε σημαίνει ότι το καταφέρνουν πάντα, όμως αυτό δεν αφαιρεί τίποτε απ' τη βαθιά του επιθυμία.

Έλα να δεις! Διαφημιστικό μήνυμα της εποχής μας. Έλα...όλοι καλούν. Όλες οι σύγχρονες σειρήνες καλούν την περιέργεια για το άγνωστο και την περιπέτεια. Για μάς τους χριστιανούς το «**έρχου και ίδε**» είναι κάλεσμα σωτηρίας. Πονάμε για τη σημερινή κοινωνία, ελάτε να δείτε νέοι και γέροι. Ελάτε να δείτε, να γευτείτε το Χριστό, την αλήθεια και το φως. «**Έρχου και ίδε**» για να ζήσεις τη μόνη πραγματικότητα, την **Ορθοδοξία**. **ΑΜΗΝ**.